

Jardins Josep Trueta Ja toca, oi?

- Jardins Josep Trueta
- Repensem el 22@
- Adeu al cotxe!
- Passatge de Ferrer i Vidal

Editorial

ÍNDEX

Editorial.....	3
Política municipal, si us plau	
En portada.....	4
Nova Ordenança de Terrasses	
Salaris dignes, pensions dignes	
Repensem el 22@	
Urbanisme al servei de les veïnes i els veïns	
Les Glòries, estat de les obres	
Remodelació urgent de la plaça Jardins de Josep Trueta	
Els Jardins de Josep Trueta, un lloc amb història	
Barri actiu.....	12
BAC, Cuinetes Poblenou	
Què és Fab Lab Barcelona?	
Mobilitat.....	14
Adeu al cotxe!	
Entitats.....	16
La Fundició del Poblenou	
Espai violeta.....	18
Les dones gitanes sota la repressió franquista	
Paisatges humans.....	20
Passatge de Ferrer i Vidal	
Vida de barri.....	22
El casal de Ca l'Isidret ja camina	
Uniraid	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: CP:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

IBAN:

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.101
 Maig-juny 2018

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela, Patricia Pujante

Col·laboradors: Sílvia Casorrán, Taula Eix Pere IV, Afa Acàcies, Albert Capella, Jaume Badenes, Pere Marín, Aline Dujardin, Pau Parellada

Coordinació: Salva Clarós

Fotografies: Salva Clarós, Patricia Pujante, Joan Maria Soler, Sala Beckett

Portada: Salva Clarós

Correcció: Josep Pascual
Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
Impressió: Gràfiques Campàs
Tirada: 3.000 exemplars
Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Política municipal, si us plau

Falta un any per a les eleccions municipals. Ara ja començarà la feina de fer balanç d'aquest mandat, de viure una nova campanya electoral i d'anar veient propostes diverses sobre les candidatures que es presentaran per governar Barcelona els quatre anys vinents. Des de l'AVV del Poblenou no podem veure amb satisfacció el balanç municipal d'aquests darrers anys i ens preocupa molt l'evolució de la ciutat de Barcelona i del nostre barri.

Som conscients del moment polític que vivim a Catalunya i de les tensions que es generen entre les diferents forces polítiques presents a l'Ajuntament, però la política ha de servir per trobar solucions a les principals demandes socials, i molt més quan es tracta de l'Administració més propera a la gent, com és la municipal. Estem vivint un mandat que està marcat per un govern clarament en minoria i que no ha sabut o no ha pogut aconseguir consensos prou amplis per tirar endavant algunes de les polítiques que necessita la nostra ciutat. I un mandat marcat per una oposició que sovint ha cregut trobar més rèdit electoral en la confrontació que en trobar punts de contacte que permetin tirar endavant la ciutat. Totes les forces polítiques han de respondre davant la necessitat de no bloquejar la política municipal. Algunes de les darreres notícies, com el bloqueig de la connexió del tramvia per la Diagonal o l'aturada de la multiconsulta, van en aquest sentit.

Necessitem un govern que tingui clares les prioritats de les classes més

vulnerables de Barcelona i les polítiques de futur que necessiten els nostres barris i la nostra ciutat. I alhora necessitem un equip de govern amb capacitat per crear complicitats polítiques que permetin dur-ho a terme. I també necessitem grups municipals que entenguin la necessitat de construir aquestes majories necessàries i que actuïn més en funció de les necessitats de la ciutat que no pas en funció d'altres interessos que poc tenen a veure amb el dia a dia de la gent de la nostra ciutat. Sabem que són reptes difícils, però és per això que escollim els nostres representants municipals, perquè donin resposta als reptes de la ciutat.

I ja anem preveient que el debat per a les properes eleccions municipals pot agafar un camí que nosaltres no podem compartir. Cal una campanya que parli dels problemes de la nostra ciutat i de com afrontar-los, amb candidatures compromeses amb el territori, que tinguin present el marc de l'àrea metropolitana i la capitalitat del país. I aquest ha de ser un compromís de les forces polítiques que es presenten a les eleccions, però també una exigència de la ciutadania i dels moviments socials. De cara a les properes eleccions esperem poder parlar de mobilitat sostenible, polítiques socials, gentrificació, turisme, equipaments... També esperem poder comptar amb un govern compromès i amb fortes aliances que permetin dur a terme les polítiques que reclamem des dels moviments veïnals.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Nova Ordenança de Terrasses

Els veïns i veïnes del Poblenou vam celebrar, uns més que altres, el 5 de desembre del 2016 l'aprovació definitiva de l'ordenació singular de la rambla del Poblenou (modificada lleugerament el 30 d'octubre passat). Una ordenació singular que responia a les demandes que s'havien estat treballant i concretant en un complet, llarg i detallat procés participatiu que el col·lectiu Fem Ram-

bla vam realitzar, amb altres entitats del barri i l'AVV, tres anys abans, el 2013! Demandes molt senzilles i clares; pàgina 27 del document de conclusions: "Clara percepció que estem arribant al límit de la saturació"; o pàgina 45: "Reducir l'espai ocupat per les terrasses" (vegeu-lo al blog de Fem Rambla). Malgrat que hi van quedar pendents altres reivindicacions veïnals importants, com la reducció de l'horari, era un primer pas impor-

tant per recuperar l'espai públic que el fenomen turístic i l'especulatiu havien pressionat a la Rambla.

Però ni la dita "fins que no sigui al sac i ben lligat" s'ha complert. Tot i estar regulat per l'ordenació singular, la força dels restauradors s'ha fet palesa. I ara hi ha sobre la taula del Plenari de l'Ajuntament de Barcelona una proposta de Nova Ordenança, que, entre altres aspectes, eliminarà les ordenacions singulars, com la nostra. Què ha passat? Malauradament no costa d'explicar, i com diu la nota de premsa municipal del 5 de desembre passat, ha estat un acord entre el Gremi de Restauració i l'Ajuntament, sense participació veïnal.

Les modificacions proposades a l'actual Ordenança de Terrasses, vigent per a tota la ciutat, torna a liberalitzar l'espai públic, i deixa en mans tècniques i/o de demanda quina part de l'espai públic s'ocupa amb les terrasses.

No ens quedem aquí, però, la FAVB i l'AVV Poblenou hem presentat un munt d'al·legacions en el mateix sentit, cal limitar l'espai públic per a les terrasses.

L'anterior ordenança de ciutat i la singular de la Rambla estableixen un seguit de limitacions, en el nostre cas, 42 taules per cada tram de Rambla de 100 metres, a part d'altres limitacions en el tipus de mobiliari, les estufes, les separacions de les terrasses entre elles i amb elements urbans, com els passos de vianants, o l'aposta decidida per l'accessibilitat.

Doncs tot això desapareixerà, hi ha només uns paràmetres "orientatius", que, per raons tècniques o de circumstàncies específiques de la llicència, es poden modificar, i és clar, si la llei no ho prohibeix, ja us podeu imaginar el que passarà. Però, a part, l'espai global que s'havia limitat al 40% per a terrasses a la Rambla, ara es podrà ampliar fins al 50%. I a més, en carrers amb vorera diferenciada (la majoria), es podrà ampliar fins al 60% en condicions especials (una discrecionalitat més). Hi ha molts més detalls, però la conclusió és clara i evident, a la Rambla, però també a tots els carrers del barri, hi haurà moltes més terrasses si s'aprova aquesta nova ordenança.

Pere Mariné Jové

Salaries dignes, pensions dignes

El nostre sistema públic de pensions és dels millors del món. És contributiu, de caixa única, solidari, i de repartiment. Els treballadors en actiu paguen les pensions dels pares, com ells ho van fer abans amb els seus. Les pensions tenen la garantia de l'Estat i els governs s'examinen cada quatre anys retent comptes de la seva gestió. Per contra els fons privats de pensions han tingut entre 2001 i 2017 unes pèrdues del 21%, a més de cobrar unes despeses de manteniment de les més altes d'Europa.

La diferència entre les cotitzacions i el pagament de les pensions ha tingut superàvit durant molts anys. El Fons de Reserva de la Seguretat Social tenia el 2011, 67.000 milions d'euros. A partir d'aquesta data baixen les cotitzacions i el govern del PP, de forma irresponsable i arbitrària, comença a buidar-lo fins que a finals de 2017 té dèficit.

Aquest govern actua sobre les despeses quan s'ha d'actuar sobre els ingressos. Aquests han baixat de forma considerable per l'augment de l'atur i el treball precari i per la forta baixada dels sous. Ser mileurista era un desprestigi fa uns anys. Avui és un desig de molts treballadors. La Reforma Laboral del PSOE del 2011 i la del PP del 2013, molt més perjudicial, comporten contractes eventuais i a la carta; acomiadament fàcil i barat (passen dels 45 dies per any treballat a 33 i finalment a 20); la no obligatorietat d'aplicar els convenis de sector o ram i sous de misèria. Cal dir que CiU, avui PDCAT, va votar a favor de totes dues.

El govern de majoria absoluta del PP es va carregar que les pensions augmentin l'IPC previst i només les apuja un 0,25%. Avui ho fa amb el suport de Ciutadans. Aquest 2018 les previsions que fan es que el cost de la vida pujarà l'1,6%. Tornarem a perdre poder adquisitiu com en els darrers anys.

Amb el Factor de Sostenibilitat que volen aplicar a partir de 2019, pretenen abaixar la pensió dels nous pensionistes, en funció de quina serà l'esperança de vida, que ells fixaran a cinc anys vista. El nostre sistema públic de pensions és sostenible si hi ha voluntat política. Si el govern ho vol.

El Sr. Rajoy ens diu que la nostra

economia és la que més creix de la Unió Europea, en canvi baixen els salaris i les pensions. On va la riquesa que creem? Espanya és un dels països on més creix la desigualtat. Volem que les pensions s'augmentin l'IPC previst i recuperar el poder adquisitiu perdut. Cal que pugin els sous que garantiran les pensions actuals i el dret de tenir unes pensions dignes dels treballadors en actiu.

Cal evitar l'aplicació del Factor de Sostenibilitat. El govern, via pressupostos de l'Estat, ha d'aportar (no en forma de préstec) al Fons de Reserva els diners que calgui mentre hi hagi dèficit entre despeses i ingressos. Espanya està per sota de la mitjana europea en el percentatge del PIB (Producte Interior Brut) dedicat a pensions.

El rescat de la banca produirà una pèrdua de 40.000 milions d'euros a les

arques públiques. Com en produirà el rescat de les autopistes radials de Madrid. El PP, amb el suport de Ciutadans, dedica els nostres diners on els convé i no on ho necessita la majoria de la població.

Els 8,7 milions de pensionistes de tot l'Estat i els quasi 1,5 milions de Catalunya tenim molta força a l'hora de votar si ens mobilitzem. Les manifestacions dels darrers mesos han fet posar nerviós el govern, que en el projecte de pressupostos de 2018 parla de fer algun retoc que no resol res. Hem de continuar mobilitzant-nos i aconseguir els nostres objectius.

Endavant!

Ramon Pla

Secretari de Relacions Institucionals
Federació de Jubilats i Pensionistes de CCOO de Catalunya

FARMÀCIA JAUME GIRO LOPERENA
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - SUPLEMENTS NUTRICIONALS
93 307 15 17
Maria Aguiló / Pujadas

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

Anuncia't
Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!
629046004
comercial@poblenou@gmail.com

celler el vinyet
Rambla Poblenou, 66

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Centre Clot de la Mel
+ de 14 anys al barri
Logopèdia Fisioteràpia
Psicologia Osteopatia
*Informant de les nostres ajudes i descomptes
Esplanada 222 tel. 93 307 05 42

Repensem el 22@

Urbanisme al servei de les veïnes i els veïns

Després de 17 anys de la seva aprovació, el Pla 22@ ha transformat indiscutiblement el Poblenou a gust o disgust dels seus habitants i treballadors. La renovació urbana és un fet per més que inacabada i encara lluny d'assolir els objectius inicials molt ambiciosos: transformar 1,16 milions de metres quadrats de sòl amb un potencial immobiliari de 12.000 milions d'euros, i crear 130.000 llocs de treball en el període màxim de 20 anys. També cal destacar que la crisi de 2008 va aturar completament la inversió i la construcció per un període llarg de temps. Aquelles expectatives no s'han acomplert en la seva totalitat ni de molt. En canvi, és innegable que des de l'any 2000, data d'inici del Pla, el Poblenou no ha deixat de canviar en molts aspectes. Transcorreguts els anys, i després que el govern municipal de l'alcalde Trias abandonés el Pla, l'actual consistori no només l'ha reprès sinó que s'ha proposat fer una anàlisi acurada del que ha funcionat i el que no ha funcionat al 22@ amb relació a les normes urbanístiques, a la promoció econòmica i també a la vida social i ciutadana.

Amb el nom de Repensem el 22@, l'Ajuntament, a través del Barcelona Institute of Technology (BIT), ha impulsat un procés de revisió a través de tres comissions sectorials amb persones coneixedores de la realitat 22@, entre les quals hi ha entitats del barri, empreses, les universitats i personal de l'Ajuntament. Els àmbits d'estudi són: Grup de treball d'urbanisme, ecologia i habitatge; Grup de treball d'economia, empresa i coneixement; i Grup de tre-

ball social i cultural. A més, el Districte de Sant Martí ha impulsat també un ampli procés d'informació i consulta ciutadana que ha reunit ciutadans en diverses ocasions els darrers mesos. Ara tot aquest procés arriba a la fi, i s'espera que les conclusions serveixin per rectificar l'estratègia del 22@ en allò que els instruments urbanístics s'han mostrat insuficients o ineficients. I corregir també les dinàmiques socials que no han funcionat.

A grans trets, i sense fer aquí una anàlisi exhaustiva impossible per raons d'espai, el Pla 22@ ha aconseguit transformar el territori incorporant noves activitats econòmiques, tot i que, a conseqüència de l'elevat preu de la transformació, s'han vist afectades i foragitades algunes activitats econòmiques tradicionals com petits i mitjans tallers i manufactures. També s'ha edificat un parc d'habitatge de protecció oficial, però completament insuficient per l'elevada demanda. S'han construït equipaments urbans (aquest és el major dels èxits) i s'han urbanitzat zones verdes i vials. L'admissió de l'ús hotel·ler en la qualificació 22@ ha omplert d'hotels el barri per la seva alta demanda fins a la darrera i recent aprovació del PEUAT, que ve a corregir una desafortunada concentració d'establiments turístics que ocasiona desequilibris i impactes col·laterals com la saturació de la rambla del Poblenou o la substitució del petit comerç.

Alguns reptes

L'edificabilitat (que va aixecar molta polèmica inicialment ara farà 20 anys)

és baixa comparativament a altres teixits urbans, fet que està creant problemes de desertificació urbana en algunes zones del Poblenou. No obstant això, i en contrast, l'edificació preexistent patrimonial, en alguns casos de naus industrials protegides que ocupen molt de sòl, crea problemes d'encaix forçant de forma agressiva nous edificis d'escala molt diferent als preexistents.

El Pla ha menystingut algunes trames històriques com el carrer de Pere IV i alguns passatges que contenen estructures parcel·làries i tipologies d'habitatge interessants de mantenir. El temps ha demostrat que els elements urbans singulars són més una oportunitat que una rèmor per a la transformació si se saben tractar.

La baixíssima densitat d'habitatge en algunes zones del Poblenou, i les dinàmiques pròpies de la transformació que fan que no sempre es pugui cedir sòl per a habitatge allà on més falta fa, està resultant una gran dificultat per a una distribució d'aquest equilibrada. Alguns indrets com la part superior Besòs de la Diagonal pateixen desertificació. No obstant això, la necessitat d'edificar més habitatge de protecció no hauria de comportar una requalificació significativa del sòl 22@, sinó sobretot una recol·locació de l'habitatge allà on faci falta, i probablement un increment addicional no general sinó localitzat per a completar illes baixament poblades.

Es constata també que el preu actual de lloguer d'oficines al 22@ està impossibilitant l'arribada de certs tipus d'empreses i expulsant-ne d'altres. Algu-

nes activitats urbanes s'instal·len actualment en edificis no transformats, sense llicència i de forma precària, ja que la regularització comportaria la seva inviabilitat. Cal buscar la forma de transformar els grans contenidors industrials de forma que no s'hi fomenti el seu ús irregular o fraudulent (loft, etc.).

Cal construir espais i instruments de governança compartits entre empreses, agents socials, universitats i administracions públiques per fomentar una economia més col·laborativa i un territori més cohesionat. Que els ciutadans del Poblenou sentin seu el projecte 22@.

Cal potenciar la diversitat d'usos i empreses al 22@. Cercar mecanismes que facilitin l'assentament i continuïtat d'empreses d'economia social i solidària, locals de cotreball (*coworking*), tallers *makers*, artistes, innovadors socials i comerç de proximitat, que avui no tenen més opció per instal·lar-se que optar per edificis industrials no transformats.

Cal revisar el pla d'infraestructures per repensar alguns dels seus objectius d'acord al moment present de major exigència en les infraestructures locals de mobilitat, energia, comunicacions, tractament dels residus i economia circular.

Aquests elements de síntesi són algunes de les reflexions sortides del procés Repensem el 22@. Actualment es troba ja en fase de conclusions perquè tot seguit l'Ajuntament elabori un document de propostes per a unes modificacions puntuals del Pla 22@ que incorporin les millores necessàries.

Salvador Clarós

Fa 17 anys ja que convivim amb el 22@ i avui cada cop som més les veïnes i els veïns que veiem la necessitat de donar-li la volta. El 22@ no ha assolit la major part dels objectius que es plantejava inicialment. S'ha construït al voltant d'un 20% del que es plantejava, i l'economia intensiva en coneixement que s'hi ha instal·lat es troba en minoria. El 22@ i el seu model de barri avui ja no s'ajusten a les necessitats del veïnat. Després de molts anys, les grans àrees que no es van arribar a construir esperen encara buides que s'hi construeixi grans edificis d'oficines. No ens ho podem permetre.

Hem rebut en el nostre barri l'última reserva de sol disponible tan propera al centre de Barcelona; i tenim l'oportunitat de decidir el model de barri que volem per a aquestes àrees del Poblenou i alhora millorar la ciutat. No podem deixar passar l'oportunitat. I és que la veu de les veïnes i els veïns és molt clara. La prioritat ja no és aconseguir una ciutat innovadora, la prioritat és aconseguir una ciutat on hi puguem continuar vivint. A ningú se li escapa l'alarmant pujada de preus que estem patint a la ciutat sencera i els efectes devastadors d'expulsió dels seus habitants. La qüestió és que Barcelona no està preparada per a aquest tipus de crisi, i nosaltres podem ser una part de la solució. El barri que volem ha d'oferir el parc d'habitatge digne, assequible i de lloguer que el Poblenou i tot Barcelona tant necessitem. Volem continuar

vivint al barri; en un barri on aconseguim els espais comunitaris i de relació que sempre hem reivindicat des del veïnat. Al Poblenou volem una economia que estigui al servei de les persones, i aconseguir ser un barri que sigui refugi i alhora el lloc on es desenvolupi d'una manera patent una forma diferent de viure, treballar i consumir; més cooperativa, social i solidària.

El camí que ha de seguir aquest pla, ara que estan a punt d'acabar els processos de participació començats per l'Ajuntament, és encara incert. És a les nostres mans decidir si deixarem enrere l'actual model del 22@ i quin és el futur del barri que construirem entre totes i tots. Ja fa uns mesos que al Poblenou es comença a gestar aquesta reivindicació. Una reivindicació que uneix les diferents plataformes ciutadanes del nostre barri i el conjunt del veïnat. No es tracta, per tant, de cap lluita puntual, sinó de recollir sota un mateix document les bases del model de ciutat que durant anys hem estat reclamant els moviments socials i veïnals del Poblenou i d'arreu de Barcelona. Les veïnes i els veïns estem carregats de propostes i ara tenim l'oportunitat de portar-les a la pràctica.

Convidem a tothom a donar suport al decàleg de propostes que publiquem al nostre web eixpereiv.org, i a participar del projecte col·lectiu de barri que entre totes i tots construirem.

Taula Eix Pere IV

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

www.femciutat.cat info@femciutat.cat

NOU PEUGEOT 308

Nou Peugeot 308 Style
PureTech 110 cv 5p
des de 15.900€*

Navegació connectada 3D
Pintura metalitzada
Unitats limitades

ENTREGA INMEDIATA

NOVA CAIXA AUTOMÀTICA DE 8 MARXES
NOUS SISTEMES D'AJUDA A LA CONDUCCIÓ
NOUS MOTORS GENERACIÓ 2020

Gemma Nou Peugeot 308. Consum mitjà (l/100 km) des de 3,5 fins a 5,5. Emissions de CO2 (g/km) des de 93 fins a 139. *Consulta condicions al teu concessionari Auto Almogàvers.

El nou Peugeot 308 surt a la llum. Amb les seves línies agressives, resulta imponent des del primer cop d'ull. I té un alt nivell tecnològic pensat per perfeccionar la teva experiència de conducció: navegació connectada 3D, Peugeot i-Cockpit* amb volant compacte i nous motors que compleixen la normativa d'emissions NOx amb horitzó 2020. Les noves ajudes a la conducció, com l'alerta activa de canvi involuntari de carril, l'Active Safety Brake o el control de creuer adaptatiu, es converteixen en una mena de sisè sentit que et permetrà gaudir d'una experiència de conducció més intuïtiva.

AUTO ALMOGÀVERS. c/ Almogàvers, 163. Telf: 934852005. www.autoalmogavers.com

Les Glòries, estat de les obres

Hem de reconèixer la satisfacció que vam sentir davant la notícia del dia 17 de març de l'inici de les obres del Parc de les Glòries segons el disseny que els seus autors van anomenar Canòpia Urbana, projecte que permetrà gaudir d'un gran parc al centre de la ciutat, compromès amb la sostenibilitat, que contribuirà de manera clara a la millora de la maltractada qualitat ambiental de Barcelona. Ara, veïns i veïnes veiem més a prop la possibilitat de recuperar aquest espai de la ciutat perquè esdevingui un nou gran parc de Barcelona.

Cert que també estem satisfets pel reinici de les obres dels túnels, obres que, si s'hagués fet bé les coses, no haurien estat aturades tant de temps i ja estarien en una fase molt avançada.

Ja sabeu que tenim pressa per gaudir del parc, que volem celeritat, però també responsabilitat professional dels executors de l'obra. No volem que es repeteixin retards de cap mena.

Però la transformació urbanística de les Glòries no acaba amb el parc. Inclou la construcció d'habitatge assequible, que tan necessari és per a la ciutat en aquests moments que els especuladors han posat l'ull en els lloguers que acaben els contractes gràcies als canvis que el PP des del govern de l'Estat ha introduït en la llei d'arrendaments urbans. Reclamem, per tant, que s'accelerïn les promocions d'habitatge de protecció oficial i de lloguer que el pla urbanístic preveu

per a les Glòries i el seu entorn.

No oblidem tampoc els nous equipaments de barri previstos pel Compromís per les Glòries i que recull el pla urbanístic aprovat: residències per a la gent gran, centres de barri, CAP (ambulatori), poliesportiu, escola de formació professional, auditori..., que a hores d'ara ja haurien d'estar en servei i la majoria no tenen encara ni encarregat el projecte.

Celebrem aquest inici d'obres, però ens toca a nosaltres insistir en les reivindicacions dels veïns i veïnes que, amb un grau molt elevat de paciència, observen el lent procés de transformació de la plaça.

Un dels objectius que recull el Compromís per les Glòries és l'aposta decidida pel transport públic, que redueixi la presència del trànsit de vehicles privats i contribueixi a la reducció de la greu contaminació que pateix Barcelona. I aquí us hem de manifestar que tenim una gran preocupació per les dificultats que s'estan posant per fer la connexió dels tramvies per la Diagonal, fet que només beneficia uns pocs empresaris que estan darrere el sector de l'automoció i els

carburants. La nostra queixa és per la manca de coherència d'aquells partits que diuen que defensen la sostenibilitat i una ciutat més neta, i quan tenen la possibilitat de fer-ho realitat posen els seus interessos particulars per davant dels interessos generals de la ciutat. És deplorable i indignant l'espectacle mercantilista que estan donant. En aquests moments toca als partits progressistes actuar amb visió de ciutat i amb consens per fer el pas endavant que la ciutat reclama i es mereix.

Reclamem que es recuperi aquell consens que fa deu anys va permetre signar el Compromís per Glòries i aprovar un pla urbanístic que a poc a poc, massa a poc a poc al nostre entendre, va fent evident que és necessari i imprescindible per construir una ciutat amable i saludable. És per això que reclamem, des d'aquí i al més aviat possible, l'acord necessari que permeti la construcció de la primera fase del tramvia des de les Glòries fins a Verdaguera.

Jaume Badenes

Recollida
a domicili
d'electrodomèstics
i tota mena
de ferralla

Alencop
COOPERATIVA

SERVEI
GRATUIT

Impulsat per
Lab
COOP

Amplia la col·laboració de
Ajuntament de Barcelona

936 119 201
www.alencop.coop

Remodelació urgent de la plaça Jardins de Josep Trueta

L'AFA Escola Les Acàcies hem demanat de forma reiterada, al Districte de Sant Martí, solucions a les deficiències i l'obsolescència que presenta la plaça Jardins de Josep Trueta. Les famílies que gaudim d'aquest espai públic estem cansades d'explicar a l'Ajuntament els inconvenients i els riscos que hi trobem quan entrem i sortim de l'escola i quan ens hi quedem a passar la tarda. L'Administració, mentrestant, es mostra receptiva, sí, ens escolta, però, «au!», amb un copet a l'esquena, ens diu que no hi ha pressupost. No hi ha dret que la nostra queixa es perpetui en el temps, no s'hi val que s'infravalorin tant les necessitats de les famílies

com de tot el veïnat del Poblenou.

La grada de l'antiga piscina del Club Natació Poblenou és un cúmul permanent de brutícia i de vidres trencats. El parterre que hi ha al davant, habitualment està ple de femtes canines. L'accessibilitat a la plaça és del tot precària, les barreres arquitectòniques hi són, i, quan plou, el desnivell general de la plaça provoca acumulacions d'aigua que deixen impracticables les dues rampes que enfilen cap a l'escola. El risc de caiguda, per culpa de les fustes travesseres ani-

velladores que hi ha al descobert, és alt si deixes de mirar per on camines. La il·luminació nocturna és insuficient en alguns racons de la plaça i genera sensació d'inseguretat. Hi ha un parc infantil menut, que l'anterior alcaldia va instal·lar i inaugurar a correu just abans de les darreres eleccions municipals, a la primavera de l'any 2015, que no dona cabuda ni ofereix un grau de dificultat prou atractiu per a la mainada de primària de l'escola Les Acàcies, usuària habitual de la plaça. Hi ha pistes de joc de pilota sense delimitar i sense un tancament parcial que eviti la caiguda de pilotes a la calçada del carrer d'Espronceda, amb el perill que això representa. Les grades que hi ha al voltant de les pistes s'han de reparar o substituir, hi ha moltes peces desenganxades. La majoria de bancs estan trencats i la sorra de sota no està a nivell. La zona de joc de petanca és una zona deixada i sense cap al·licient...

També hem proposat al Districte que instal·li un parc amb jocs infantils adaptats inclusius per a persones amb discapacitat, amb gronxadors en què hi puguin accedir criatures amb cadira de rodes, amb cartells en Braille, amb textures per a cada zona, amb gronxadors de colors llampants per als infants amb discapacitat visual, sense barreres arquitectòniques, amb jocs infantils arran de terra per a nenes i nens amb problemes de mobilitat... No n'hi ha cap en tot el barri i la plaça Jardins de Josep Trueta, per dimensions, creiem que seria una bona opció per oferir un espai de joc inclusiu i obert a tothom. La llista de deficiències i de necessitats d'aquesta plaça és llarga i l'ús que en fem és diari! Com a AFA Escola Les Acàcies reclamem que, d'una vegada, l'Ajuntament es comprometi a atendre aquesta demanda veïnal.

AFA Les Acàcies

Els Jardins de Josep Trueta, un lloc amb història

La plaça Jardins de Josep Trueta, per a la qual en aquest mateix número de *El Poblenou* es demana una intervenció de rehabilitació donat el seu estat actual de degradació, és un dels espais del barri amb cert caràcter propi. Un caràcter que s'ha anat modelant amb el pas dels anys amb les vicissituds i els capricis de la història. Abans de les grans transformacions urbanístiques dels anys 90, la llavors placeta Lope de Vega era pràcticament l'única zona verda enjardinada del barri. L'explicació és que la qualificació de sòl industrial que va definir el Pla General Metropolità (1976) no preveia l'alliberament d'espais verds, però la plaça ja arrossegava un caràcter d'equipament que es remunta a 1921, any que el Club Esportiu Júpiter va inaugurar un camp de futbol a l'emplaçament del que posteriorment seria la plaça Lope de Vega. Amb una gran tribuna, aquell camp va veure els millors temps del club que durant els anys 20 i 30 va conquerir grans èxits esportius. La història del Júpiter havia estat íntimament lligada al caràcter obrer i republicà del barri del Poblenou, motiu pel qual va patir repressió durant els anys de la dictadura de Primo de Rivera. Els entorns del camp del Júpiter respiraven aires rebels. El juliol de 1936 el camp del Júpiter va servir de base de concentració

de les forces que es van mobilitzar contra l'alçament militar. Pels voltants de l'actual plaça Josep Trueta hi vivien notables dirigents anarquistes com García Oliver, Gregorio Jover i d'altres. De sota la tribuna del Júpiter van partir les columnes de militants anarquistes armats en direcció cap al centre de Barcelona iniciant la revolució del 19 de juliol, com explica Agustín Guillaumon a *La Barcelona rebelde*. El Júpiter va continuar

jugant al camp de Lope de Vega fins a l'any 1948, que va marxar a l'actual emplaçament de la Verneda.

Un altre club esportiu important, el Club Natació Poblenou, fundat l'any 1931, va inaugurar la primera piscina municipal totalment coberta de la ciutat l'any 1960 a la plaça Lope de Vega com a entitat concessionària de les instal·lacions municipals. L'edifici de la piscina ocupava l'extrem de la plaça, a la confluència dels carrers Llull i Espron-

ceda, i comptava a més d'una piscina de 25 x 12 m amb dos trampolins, una pista poliesportiva i un frontó. A la piscina de Lope de Vega hi va aprendre a nedar infinitat de nens i nenes del barri, i va esdevenir seu de grans esportistes locals com Aurora Chamorro, multicampiona d'Espanya de natació. Malauradament, l'edifici d'estructura de formigó que tenia una enorme façana vidriada, que el dotava d'una magnífica lluminositat a l'interior, es va deteriorar molt aviat, probablement per les patologies estructurals del formigó de l'època, i va haver de ser derruït l'any 1989, quan el Club Natació Poblenou es va traslladar a les noves instal·lacions de Can Felipa.

El mateix any 60, a més de la inauguració de la piscina, la plaça va ser enjardinada amb nou arbrat, sorralles, jocs infantils i un petit estany. Un any després s'hi va construir el Col·legi Públic Lope de Vega (1961), amb façana al carrer de Pujades, una escola municipal per on van passar també multitud de nens i nenes del barri, que més tard canviaria el nom pel de Les Acàcies (2007). Amb el temps s'hi farien diverses reformes i ampliacions, com la del curs 2008-2009, i més endavant la construcció d'un nou edifici per a l'escola bressol Júpiter (2010-2012), nom que vol recordar

l'històric club de futbol que l'havia precedit en aquell emplaçament. Fa alguns anys, la plaça Lope de Vega va canviar el nom pel de Jardins de Josep Trueta, en memòria d'aquell metge i notable veí del barri, que ja té un carrer al Poblenou, el carrer del Dr. Trueta. Potser per això fora més lògic rebatejar la plaça com a plaça del Júpiter fent justícia a la seva història.

Salvador Clarós

Llar d'infants subvencionada Casals tot l'any - festes aniversari

Projecte educatiu - trilingüe - càmeres de vigilància a les classes
pati - cuina pròpia - psicomotricitat - natació - escola + sostenible

c/ Salvador Espriu 71, Vila Olímpica
C.C. Centre La Vila, sortida platja / 93 221 95 79
info@chiquilavila.org / www.chiquilavila.org

BAC

Cuinetes Poblenou

Des del mes de febrer al barri del Poblenou s'ha muntat un grup obert a veïns i veïnes que volen actuar junts per trencar l'aïllament de les persones grans i fomentar la solidaritat dins el barri amb una trobada setmanal els dimecres a les 10 a la cuina de Can Felipa. Esmorzem, xerrem, cuinem junts un àpat que cadascú es pot emportar després a casa, però sobretot, ens coneixem i formem noves amistats.

Qui som? De moment veïnes de diferents orígens, que vam arribar al barri fa molts anys o fa molt poquet, que ens ajuntem amb ganes de cuinar un bon àpat, i formem un grup no només intergeneracional sinó també intercultural. Els àpats que cuinem tenen els sabors i les influències de tots aquells llocs on alguna de nosaltres té arrels: del Marroc, d'Argentina, de França, d'Itàlia, de Catalunya i de la resta d'Espanya. Compartim trucs de cuina, receptes i acabem aprenent les unes de les altres. A vegades les més grans expliquen records de com era el barri fa 20, 30 o 50 anys i a vegades tenim debats molt actuals sobre l'evolució de la societat avui en dia. Tothom comparteix les opinions des de la seva vivència.

Totes ens beneficiem d'aquest espai, descobrim altres realitats que conviuen al mateix barri i ens autoajudem formant una petita xarxa de solidaritat. "Aquí estem molt bé, coneixem noves persones, compartim experiències, conversem", "Des de que vinc aquí estic millorant el meu castellà més ràpid que en vint-i-cinc anys vivint al barri", "Ahir ens vam trobar davant de la biblioteca, ens vam saludar i ens va fer

molta il·lusió a totes dues", són frases que hem pronunciat algunes de nosaltres algun dia des que vam començar les nostres trobades.

Com ho fem possible? Aquesta activitat és un projecte comú de la Taula de Gent Gran d'Apropem-nos, el pla de barri comunitari del Poblenou, i de la fundació Barcelona Actua, que té activitats semblants en marxa en altres barris de la ciutat. A més de la implicació dels veïns i veïnes, el projecte no seria possible sense la solidaritat de comercis del barri i del centre cívic Can Felipa, que ens cedeix l'espai cada setmana. Tots els aliments que cuinem ens els donen botigues que col·laboren solidàriament amb el projecte, des d'una petita botiga d'alimentació fins a una cadena de supermercats. Des d'aquí agraïm la col·laboració del forn Cruixent, la fruiteria July, el supermercat Veritas, la peixateria Estel de Mar, el restaurant Can Recasens, la carnisseria Blanca i el supermercat Jamal, per la seva implicació i solidaritat! Els nostres comerciants també reflecteixen la diversitat cultural del barri. Tot plegat és una forma de conscienciar-se sobre la necessitat de formar barri amb tothom i de donar l'oportunitat que cadascú col·labori segons les seves possibilitats.

Quin és el proper pas? Ara volem que el grup creixi i que s'hi apuntin més persones que vulguin compartir aquests trossos de vida amb nosaltres. Apunta-t'hi o parla'n amb veïns i veïnes teus que puguin aprofitar un espai com aquest.

Aline Dujardin

Fab Lab Barcelona, vinculat a l'Institut d'Arquitectura Avançada de Catalunya (IAAC), és una prova més que la innovació tecnològica industrial no va quedar apartada al Poblenou del segle XX sinó que despunta tal vegada més que mai en el nou paradigma 22@. En aquest cas, al carrer de Pujades, on té la seu aquest centre de producció i recerca en tecnologies avançades de fabricació digital i les seves aplicacions per a la intervenció en la realitat física i digital en els àmbits del disseny, l'arquitectura, la computació i la sostenibilitat.

El Fab Lab del Poblenou

Una vella nau industrial, entre tantes que hi ha al barri, acull aquesta instal·lació que va ser el primer laboratori de fabricació digital de la UE, i ara un dels centres líders de la xarxa mundial de Fab Labs, laboratoris de producció i innovació a petita escala equipats amb eines de fabricació digital. Fab Lab Barcelona desenvolupa diversos programes educatius i d'investigació relacionats amb les aplicacions i les implicacions de la fabricació digital. També és la seu de la coordinadora global del programa Fab Academy en col·laboració amb la Fab Foundation i el Centre de Bits i Àtoms del Massachusetts Institute of Technology (MIT). És com un taller escola on es desenvolupen dispositius

Què és Fab Lab Barcelona?

intel·ligents per a la captura de dades, sensors urbans, horticultura sostenible, edificació, etc. Al taller de prototipatge amb tecnologies additives (impressió 3D) s'experimenta amb circuits electrònics, teixits de nous materials, fabricació de maons per a la construcció, elaboració de pròtesis humanes, etc.

La missió del Fab Lab és proporcionar l'accés a les eines, al coneixement i als mitjans financers per educar, per innovar i inventar utilitzant tecnologia i fabricació digital. Podríem dir que aquest laboratori urbà té per missió acostar la tecnologia a les persones per canviar el món. El propòsit darrer de les aplicacions tecnològiques i de l'ús del coneixement ha de ser el canvi del model productiu actual, que és depredador de recursos i ambientalment insostenible, per una altra forma de produir sense malbaratament. Les tecnologies de la digitalització són al servei, doncs, de la mobilitat sostenible, de la millora de l'eficiència

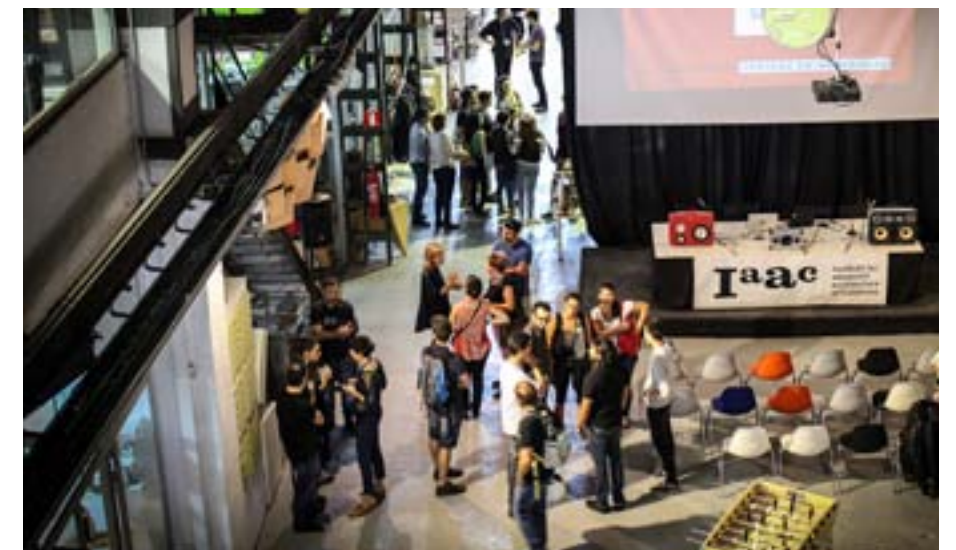
energètica dels edificis, de la producció d'energia renovable, de l'augment de la biodiversitat en el medi urbà.

Projectes Fab Lab al barri

Al Fab Lab estan interessats a veure com la tecnologia pot ajudar en la vida quotidiana dels ciutadans del Poblenou. Quins interessos té la comunitat i com aquesta pensa fer front als reptes de futur. La pregunta que es fan és "Què canviaries?". A partir d'aquesta pregunta, es poden identificar aquells problemes que generen més inquietud per part dels ciutadans. I veure amb quins projectes, amb quines eines i quines propostes s'hi pot

fer front. Per, finalment, cercar les solucions a través de la fabricació digital. El món el canvien les idees i la voluntat humana, però aquestes se serveixen de la fàbrica, el taller, és a dir, la manufactura que permet posar mans a l'obra i construir. Sempre ha sigut així, des de la revolució industrial que ja a primers del segle XIX va colonitzar el Poblenou amb camps d'indianes, posteriorment les fàbriques mogudes pel vapor, la gran metal·lúrgia del segle passat i avui el taller digital mogut per l'energia del Sol.

Redacció

Adeu al cotxe!

L'abril, a la Beckett

Durant aquest mes d'abril, coincidint amb la campanya *30 dies en bici*, la sala Beckett ha fet un debat ben nou dedicat a la màquina que ens havia de fer sentir lliures: "Adeu al cotxe! Com alliberar Barcelona del vehicle privat?"

L'objectiu del cicle, de la mà de David Bravo i Andreu Rifé (i amb la col·laboració de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal), ha estat promoure reflexió i debat sobre la necessitat i la possibilitat d'alliberar la ciutat del vehicle privat, mitjançant espectacles,

lectures dramatitzades, peces audiovisuals, reflexions plàstiques i xerrades. Hem pogut sentir conferències sobre la batalla cultural, la reconquesta del carrer, l'urbanisme després del cotxe i el canvi de paradigma.

L'automòbil, és un vehicle urbicida?

El cicle "Adeu al cotxe!" descriu l'automòbil com un vehicle *urbicida*. Gabriel Pernau, al seu llibre *Barcelona i el cotxe: cent anys d'amor i odi*, descriu diferents escenes de l'aparició del cotxe a la ciutat i la seva evolució du-

rant el segle XX. Com sempre ha passat, totes les innovacions revolucionàries tenen d'entrada mala acollida perquè xoquen amb l'ordre prèviament establert i alimenten temors. Alguns es van confirmant amb el temps, encara que això no atura la seva expansió. Algunes d'aquestes pors s'expressen a través de la premsa de l'època: «El juny de 1901 es registra a Barcelona un dels primers atropellaments que hi ha referenciats. (...) El cas saltarà als diaris, encetant una polèmica sobre el paper dels vehicles de motor a la ciutat, que seguirà

d'actualitat durant tot el segle XX. El 14 de juny de 1907, *La Vanguardia* publica l'article "La nueva plaga", on A. Riera es refereix al cotxe com l'instrument que "mata con rapidez fulminante y deja un rastro de hedor insoporable. Diríase que obra como las fuerzas ciegas de la naturaleza (...)". Vegem una definició més a començament de segle "Un automóvil es una máquina sin sesos, dirigida, cuando lleva esas velocidades vertiginosas y peligrosas, por un hombre que no tiene mayor cantidad de ellos." Els diaris gairebé mai expliquen que un sinistre ha estat provocat per un excés de velocitat o per un defecte del cotxe i solen ocultar la identitat del conductor: "Un niño que iba cogido de la mano de su madre, se separó de ella y tropezando con un coche que bajaba lentamente por el arroyo central fue a parar debajo de las ruedas" (1915).

El conflicte entre els seus beneficis, els seus encants i les seves esclavituts i fatalitats ha acompanyat sempre el cotxe

Les autoritats franceses, també preocupades per l'increment d'accidents, es plantegen la possibilitat de pintar una calavera i dues tibies encreuades en els cotxes. L'any 1926 la febre consumista està en marxa i, si no s'hi posa remei, els cotxes seran una "plaga", un "artefacto perturbador", amb el qual la humanitat no havia comptat. Les noves recomanacions de trànsit ordenen als vianants que "no crucen ninguna calle distraídos ni leyendo". Buchanan

palea que el vehicle que tenim davant de la porta de casa és "clarament una amenaça capaç d'espantillar la nostra civilització". A mitjan anys seixanta (...) els conductors aprenen a circular entre col·lapses. Per desgràcia seva, un excés de mobilitat equival a immobilitat.»

50 malentesos sobre el cotxe

Els temors inicials sobre l'expansió del cotxe es van anar diluint a l'esdevenir aquest la gran icona de la modernitat del segle XX i un dels principals motors industrials d'Europa. La producció massiva d'automòbils va acabar estenent el seu ús com a vehicle privat entre un amplíssim segment de classes mitjanes i populars. El conflicte entre els seus beneficis, els seus encants i les seves esclavituts i fatalitats ha acompanyat sempre el cotxe. David Bravo ha sintetitzat en 50 els malentesos sobre el cotxe. Aquí deixem llistats els 10 primers. Al web adeualcotxe.wordpress.com podràs trobar els altres 40 i l'explicació detallada de cada un:

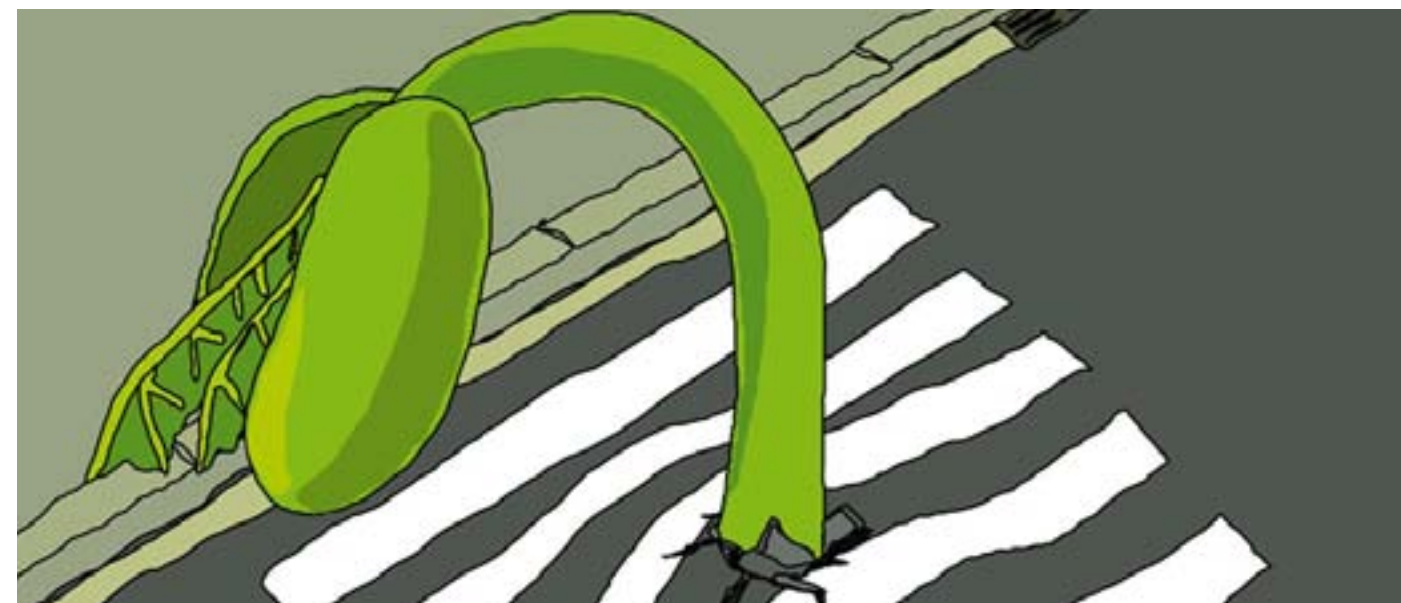
- "Criminalitzar el cotxe no és la solució a la contaminació."
- "A mi m'agrada conduir; la sensació de llibertat, de poder... La meva moto, ni tocar-la!"
- "La gent veu en el cotxe un símbol d'estatus, un element de distinció social."
- "Moltes dones es van alliberar gràcies al carnet de conduir!"
- "Al meu marit no li trauran del cap: dins el cotxe se sent com un

mascle alfa."

- "Jo visc a la maleïda superilla del Poblenou i, ara que pacifiquem el meu carrer, ¿on aparco el cotxe? ¿I com volen que arribi fins a casa?"
- "Si ens pacifiquem el carrer, els comerciants perdrem els clients que venen en cotxe."
- "Cada cop que pacifiquem un carrer, s'encareixen els pisos i les botigues. Mira el Born! Mira el carrer d'Enric Granados! Mira la Vila de Gràcia! Mira el Portal de l'Àngel!"
- "D'acord que els cotxes consumeixen molt d'espai públic, però jo em moc en moto, que ocupa molt menys espai."
- "Si volen treure del carrer els cotxes aparcats, que facin més aparcaments soterrats."

Ara, al segle XXI, altres innovacions poden desbordar, de fet ja estan desbordant, l'automòbil. Els més joves prefereixen un *smartphone* abans que el cotxe. El redescobriments de la bicicleta com a mitjà de mobilitat a la ciutat i el transport públic d'alta eficiència com ara el tramvia pot capgirar la lògica de l'auto alliberant la ciutat de soroll, contaminació, accidents, congestions... Vaja, que el nou paradigma urbà ja no contempla el cotxe com una prioritat. Però la inèrcia i els hàbits consolidats fan aparèixer reaccions contràries. Serem capaços de dir realment adeu al cotxe?

Sílvia Casorrán

La Fundició del Poblenou

Una dècada i més (2006/2018)

Cada vegada que desapareix un espai, un lloc emblemàtic del barri, perdem un tros de nosaltres mateixos. De cop, totes les històries i vivències passen a formar part del passat, d'un passat no gaire llunyà que encara sentim a les nostres pells, però que a poc a poc s'anirà esvaint i ben aviat tot serà record. La realitat viva cedeix el pas a la memòria.

Com va començar tot? Ens van cedir un local, una nau industrial en desús, perquè en gaudíssim i en tinguéssim cura. Un bon començament, penso, una d'aquelles coses que no acostumen a passar i que representa, en si mateixa, una bufetada al discurs hegemònic que s'entesta a fer-nos creure que les persones només ens movem per interessos.

Era l'any 2006. En Jordi Garcia, en nom dels Diables del Poblenou, em va fer l'encàrrec de fer un "setrot" per a la colla, per fer-lo servir als correfocs. Vam anar a fer-lo en una nau que pertanyia a la seva família al carrer Pallars, 178. Quan vam entrar al local, en obrir la porta, aquella gran de ferro, es va obrir tot un món de possibilitats. Em va impressionar tant, veure aquell immens espai, que el Jordi em va proposar de fer-lo servir de forma continuada.

L'endemà, la Sònia, el Checa i jo vam anar a veure el lloc i quan es va tornar a obrir la porta ens vam quedar tots tres palplantats amb els ulls ben oberts i pensant:

Que gran! Què en farem, d'això?

I ja hi érem allà, vestits amb indumentària gairebé d'atac nuclear, amb mascaretes i monos d'aquells blancs que es posen per netejar. Amb escombres i rasquetes traient la capa de pols que el temps havia acumulat.

Una vegada net, va sorgir el que fins ara es coneixia com La Fundició del Poblenou. El nom, per l'activitat original de la foneria que, els darrers anys de funcionament, havia estat dels germans Mari.

Aquell mateix any ens vam unir al projecte dels Tallers Oberts del Poblenou, que consisteix en unes jornades de portes obertes dels tallers/estudis i espais de creació. Durant uns dies els artistes mostren el lloc on treballen, el que fan i com ho fan. La nostra proposta d'aquell primer any com a Fundició va ser un recull d'obres d'artistes del barri, mostra fotogràfica del Lluís Padré "Checa", una actuació de la Fund'Acció del Poblenou i passi de vídeo i súper 8, que va tenir molt d'èxit.

Després d'això ens van arribar una allau de peticions d'espai. La Fundició tenia un atractiu del qual molta gent volia formar part. Desprenia una energia especial per la gent que l'habitava i per la idea de projecte embrionari i arrelat al barri.

Molts de nosaltres pertanyíem a l'associació cultural La Raspa del Poblenou, amb una llarga trajectòria d'activitats al barri, que va establir la seva seu a la nau i va aportar la infraestructura necessària per dur a terme les primeres activitats.

A més, La Raspa feia de vincle entre art i barri i per això la Fundició anava més enllà de ser un espai de creació i constituïa un punt de trobada on des-

paella del 1r de Maig, la fideuada de festa major) fins a punt de trobada per a l'Assemblea per l'Habitatge Digne del Poblenou, passant per mostres de

cinema, gravació de videoclips, trobades de poesia..., i sobretot la festa major. La Fundició va esdevenir el nucli per poder gestionar i organitzar les activitats de l'espai Pallars/Roc Boronat.

Així una dècada i més d'experiències, deu anys d'activitats, de realitats i de somnis; de rialles, llàgrimes i baralles; de dinars, festes i música; de feina, perseverança i lluita. Però sobretot d'aprenentatge de la convivència: debats, discussions i somriures, que formen part del ritual d'aquestes petites comunitats. I com a nexa d'unió, com a eix central: l'art i la cultura. Les

ganes de construir, de crear, de generar des del no res, sense idees preconcebudes, sense paràmetres fixos, sense recursos.

No se sap per què, però hi ha moments que les coses passen. Un grup de persones conflueix en un lloc i un moment determinat i es produeix la màgia, tot quadra. I són aquestes persones, les que altruïstament construeixen un petit i nou univers, un espai col·lectiu físic i de pensament, un espai lliure i sense regles establertes. La improvisació i el caos com a mètode. Un espai obert al barri, obert a tothom, amb un Sí ben gran penjat a la porta.

Ara sí, La Fundició ja no existeix, com tants altres espais que en un degoteig constant van desapareixent al nostre voltant. Diuen els urbanistes i arquitectes que la ciutat és això, transformació i moviment, però, soc del parer que aquí, al Poblenou, la ciutat, de tant moure's se'n escapa, i sempre és record.

Albert Capella i Sònia Díez

Albert Capella,
idea inicial i coordinador del projecte,
La Raspa del Poblenou,
La Fundició del Poblenou
Sònia Díez,
La Raspa del Poblenou,
La Fundició del Poblenou
Lluís Padré "Checa",
fotògraf documentalista del projecte,
membre de La Raspa i
La Fundició del Poblenou,

Les dones gitanes sota la repressió franquista

"Desesperación de una madre" autor: Helios Gómez (antifeixista i gitano)

Des de l'Espai Violeta, hem anat denunciant la situació de les dones de la nostra societat: les desigualtats socials i laborals; la doble discriminació de les dones immigrades; la situació laboral de les *kellys*, el treball d'esclavitud de les dones maquiladores o de les dones traçadores a la frontera sud o de les treballadores de la llar; de la repressió de les dones durant la Guerra Civil Espanyola per la seva implicació en la defensa de la República, repressió que va continuar en els anys del franquisme, de les dones atrapades entre el sostre de vidre i el terra enganxós...

Doncs, des d'aquest espai, també volem donar veu i posar el nostre gra de sorra per canviar la percepció que al llarg de la història ha tingut i encara té la societat envers les dones gitanes: dones invisibles, silenciades, estigmatitzades, menyspreades... Com les dones republicanes, també les gitanes van patir la repressió del règim de Franco, però no per motius ideològics, sinó per racisme, un racisme que impregna i perdura en la nostra societat des de fa segles.

Els seus posicionaments en la Guerra d'Espanya

Si bé en un primer moment del cop d'estat, les dones gitanes no van prendre partit, a mesura que la guerra avançava, moltes es van posar clarament al costat de la República com a col·laboradores, informadores, subministradores d'aliments i també allotjant a casa seva persones perseguides pel règim.

Sota la dictadura franquista

Durant la Postguerra, les dones gitanes van conèixer de prop, com bona part de la població, la misèria, la manca d'aliments, a més de la marginació social. Moltes tenien els marits empresonats, no tant per raons polítiques, sinó per l'aplicació de la "*ley de vagos y maleantes*" que es va redactar ja durant la Segona República (1933) i que va ser l'única que es va mantenir vigent durant la dictadura franquista, encara que pervertint-ne l'esperit original. Emparant-se en aquesta llei, es van justificar nombrosos abusos a l'ètnia gitana.

Amb els marits empresonats, havien

d'assumir en solitari la cura i alimentació de la família. Entre altres activitats es dedicaven a la venda ambulants, com a principal entrada de recursos; a vegades havien de caminar durant tot el dia, recórrer pobles, *cortijos*..., per poder vendre alguna cosa; però el règim va prohibir la venda ambulants i les va abocar encara més a la misèria. Quan podien, treballaven a la collita de l'oliva i de la fruita; si això fallava, demanaven almoïna, i quan tampoc això no arribava, l'única sortida que els va quedar va ser l'estraperlo, amb la consegüent penalització si eren descobertes. La seva existència estava marcada pel dia a dia, atrapades en una economia de supervivència i sense futur.

També, com la resta de dones represaliades, van patir vexacions, escarments públics i presó; n'hi havia prou amb la denúncia de qualsevol persona o veïnat que simpatitzés amb el règim, perquè immediatament fossin detingudes i apallissades, simplement per ser gitanes. Van patir la repressió per motius purament racistes, no polítics (encara que, no cal dir-ho, pel franquisme no n'hi havia de presos polítics, tots ho eren per no respectar les lleis). Per a Franco, l'ètnia gitana pertanyia a una raça inferior i per això van ser víctimes dels abusos d'un sistema judicial implacable, que no contemplava un dret tan bàsic com el de presumpció d'innocència. Els seus judicis i les seves posteriors condemnes no es fonamentaven en les lleis sinó en els prejudicis.

Segons un estudi realitzat per Eusebio Rodríguez, investigador de la Universitat d'Almeria, entre 1936 i 1950, 5 dones gitanes van ser condemnades a mort, 32 a presó, 6 van ser absoltes, 8 casos arxivats i 17 sobreseguts. En alguns casos, acusades d'espionatge!, tot i que eren analfabets. Entre les dones que van ser assassinades, hi havia Agustina Dragón, que tenia 15 anys en el moment de l'execució.

És el nostre deure recuperar per a la memòria col·lectiva la lluita en silenci i la capacitat de resistència d'aquestes dones en moments tan foscos de la nostra història.

Estrella Pineda

NOU CENTRE RACC AUTO

Dr. Trueta, 107

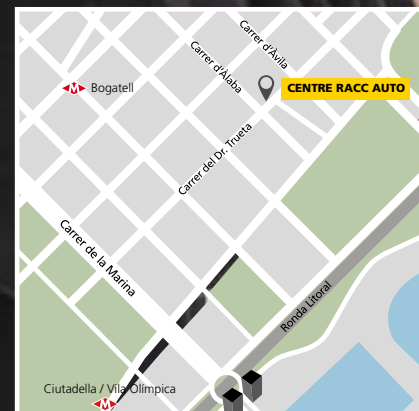
93 884 46 46 | racc.cat |

Centre RACC Auto Innovació i servei en un taller únic a Barcelona

Ara disposes de tota la nostra **experiència en un centre únic a Barcelona**, un espai de 1.200 m² dedicats a la reparació i al manteniment integral del teu vehicle. Amb la tecnologia més avançada per a un diagnòstic ràpid i fiable i amb totes les facilitats i comoditats.
Tot amb la confiança i garantia del RACC.

MANTENIMENT
REVISIONS PRE-ITV
PNEUMÀTICS
FRENS
ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
MECÀNICA

Tota l'assistència mecànica del RACC, ara en un taller

Dr. Trueta, 107 (Poblenou)

Demana cita prèvia al 93 884 46 46 o a racc.cat

Dilluns - divendres de 8 a 20 h

Dissabtes de 10 a 18 h

RACC

**Hi som
per ajudar**

Passatge de Ferrer i Vidal

on la creació i el passat es fusionen

El Poblenou és actualment seu de moltes empreses, estudis, magatzems i espais dedicats a la creació, l'art i la fusió amb les noves tecnologies. Un exemple d'això és el passatge de Ferrer i Vidal, un indret que conserva l'arquitectura i aparença del barri industrial que fou, però que es fusiona amb un seguit de nous i diversos oficis. I és que lluny de ser un passatge típic d'habitatges (com molts d'altres del barri), és un espai de cohesió laboral, a més de veïnal.

El passatge de Ferrer i Vidal va del carrer Llacuna al carrer Roc Boronat, i està situat entre els de Pujades i Llull. Rep el nom de Josep Ferrer i Vidal, empresari i polític català originari de Vilanova i la Geltrú, que es va establir posteriorment a Barcelona i al Poblenou amb la seva fàbrica tèxtil. Salvador Martínez, veí del passatge, ens explica breument la història de Ferrer i Vidal: "Era un home a qui van atorgar un títol nobiliari per la seva aportació a la indústria. Era un procer, artista, pintor..., que, a més, va ajudar els Borbons a reinstaurar la monarquia. Posteriorment va ser president de companyies importants i vicepresident de la Caixa d'Estalvis de Barcelona". Però en aquest entorn Ferrer i Vidal no fou l'únic protagonista. Cal recordar que a prop també hi havia Metales y Platería

Ribera, més coneguda com Can Culleres, fàbrica que donava feina a moltes famílies poblenovines.

Aleshores els treballadors no solament treballaven a la fàbrica sinó que vivien en petites cases que encara es conserven al passatge, al voltant de la fàbrica. "Ara he conegut moltes persones que han treballat en aquest entorn i a Can Culleres, ja que molts passen i m'ho expliquen. És curiós perquè gairebé tothom en té un record bonic i agradable". I és que en aquest sentit els treballadors consideraven que els industrials foren modèlics. Com que no hi havia política social d'Estat, la feien els empresaris aplicada a les seves "propietats": oferta d'habitatges, menjador i escola bressol per als infants, o un dispensari mèdic on acudia la gent dels voltants, entre altres serveis per als treballadors.

Fou, per tant, un entorn amb molta activitat econòmica que va cessar amb la crisi industrial dels anys 70. Aquesta, juntament amb la construcció del polígon de la Zona Franca, va propiciar que molts industrials marxessin.

Un magatzem de records, el passat industrial del Poblenou

Salvador Martínez s'ha dedicat sempre a l'art, en les seves diverses vessants.

Va començar fabricant marcs metàl·lics i, posteriorment, es va anar endinsant en el món artístic. Actualment disposa d'una gran col·lecció de fotografia, art de la qual es declara enamorat. En un magatzem del passatge Ferrer i Vidal hi guarda els seus tresors, i suposa el nexa d'unió entre el passat i el present del passatge. I és que el Salvador disposa d'un bagul de records: matrius i patrons

de peces i maquinària de Can Culleres, màquines que s'empraven per realitzar filaments de bombetes, bàscules i romanes de diferents indústries..., en definitiva mobles, objectes i documents que expliquen el passat del Poblenou. "La història d'aquest barri està feta d'això. Hauríem de tenir espais per omplir amb aquests records, l'arquitectura és molt més que només els edificis", explica el Salvador.

"La història d'aquest barri està feta d'això. Hauríem de tenir espais per omplir amb aquests records, l'arquitectura és molt més que només els edificis"

Sens dubte, el magatzem del Salvador és un museu ple de joies i records. Gràcies al seu interès i a la seva passió pel barri industrial que va ser, encara és possible conservar peces que possiblement haurien desaparegut. I és al seu magatzem on es pot fer una retrospectiva de l'entorn que allà hi havia, i que s'ha fusionat amb les noves professions.

Canvi de paradigma industrial: de les fàbriques a la creació

Actualment, a excepció d'una petita indústria d'encunyats, la resta d'empreses i oficis es dediquen al disseny, l'art i la creació. A Mayúscula,

per exemple, dissenyen i fabriquen material per a les botigues que hi ha dins de grans magatzems i superfícies. Una mica més endavant es troba BCN Science, una empresa que dissenya aplicacions enfocades a diversos àmbits. També hi ha al passatge el taller i habitatge del Kale: "És el noi alemany que viu al meu costat", explica el Salvador, i afegeix: "Abans, el seu edifici i el meu eren d'una mateixa propietat. El Kale treballa amb arquitectura efímera en fusta, i fa grans creacions per a fires, festivals com el Sónar... Tenien un excedent d'espai i no només hi treballa sinó que també hi viu amb la dona i les filles. La propietària de l'espai conserva un estudi de pintura i també tenen més estudis llogats on s'hi desenvolupen diferents activitats relacionades amb el món de la creació".

D'altra banda, al número 13 del passatge s'estén un subpassatge on hi ha quatre locals dins una mateixa edificació, dos al darrere i dos al davant. Als que toquen a la façana, el Francesc i la Carla hi tenen el taller i casa seva. "Ens dediquem a fer escultures amb ciment, entre altres projectes. Gairebé sempre fem projectes fora, a l'aire lliure, perquè són encàrrecs o creacions més grans, però també fem peces al ta-

ller", explica el Francesc, que té connexió amb el Poblenou des de ben petit, ja que la seva família era propietària de diferents espais al barri. Després de viure un temps a l'Argentina, d'on és la Carla, van tornar per establir-se al barri de forma definitiva, en un espai que els permetés dur a terme la seva activitat creativa. Així mateix, dins del mateix passatge també hi ha un altre espai on viu el Curro amb la seva parella. "Ell fa coses de cinema i ella és arquitecta. Pinta, fa ceràmica i fa una cosa estranya com ser maquilladora d'aliments", explica el Salvador.

Més enllà hi ha la casa d'un noi jove. Havia estat propietat de la seva família i l'ha restaurada recentment per venir-hi a viure, a més d'establir-hi el seu negoci, fent connexions amb la resta de projectes que s'hi desenvolupen.

El passatge de Ferrer i Vidal és un passatge interessant on es fusiona la creativitat amb un toc industrial. L'arquitectura es conserva, tot renovant-se amb els nous projectes que s'hi estan desenvolupant. És un espai on les connexions laborals creen, sens dubte, unes connexions humanes importants.

Patricia Pujante

dos6dos
PINTURES

La botiga de pintures del Poble Nou
Gamma de pintures ecològiques
Carrer Llull, 262 T.932 66 324
tiendallull@dos6dos.com
Horari Dilluns – Divendres 8:00-13:30/16:00-19:30
Dissabtes 9:00 – 13:00

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

El casal de Ca l'Isidret ja camina

Sis mesos després de l'obertura del casal, a Ca l'Isidret ja teníem ganes de fer una presentació com cal i mostrar-nos al veïnat com un nou espai referent. És per això que totes les entitats i persones presents al casal ens vam arranjant per oferir, el dissabte 14 d'abril, una mostra de tallers i activitats per celebrar que tenim un casal al barri i que, gràcies a totes les mans que el fan possible, funciona a ple rendiment.

La pluja d'abril, que ens va remullar durant tota la jornada, no va impedir que es fessin les activitats que teníem plantejades. Per començar la jornada, la batucada Batu-Brasil i els dos gegants del Besòs, el Besòs i la Maresma, van voltar pels carrers dels voltants despertant el veïnat i recordant que es tractava d'un dia important per al barri. Seguidament, hi va haver una mostra de tallers del casal que va acabar amb una actuació de la coral de Ca l'Isidret, que va omplir la sala d'actes de gent i de cançons. Mentrestant, a la cuina del Casal, un espai cada dia més utilitzat per les nostres activitats, s'hi anava coent un arròs amb carn i verdures que va fer llepar-se'n els dits a les 150 persones que en van menjar.

Durant la tarda, el taller de salsa del casal va fer una mostra de la seva activitat abans de donar pas al ball final, però tot això acaba de començar. El projecte, intergeneracional, apoderador i cooperatiu de Ca l'Isidret ha de posar les bases per a una activació associativa de la zona, i volem comptar amb la participació de tothom!

Pau Parellada
Dinamitzador de Ca l'Isidret

VI FIRA i dinar popular de Consum Ecològic i Responsable del Poblenou

19 de maig
de 10h a 14h

Localització:
davant de la biblioteca C/Joncar, 35

LES LA TEVA LLISTA DE LA GOURMET AL BARRI

- Comemem responsable
- A un preu just per a tothom
- Amb productes ecològics
- De molt bona qualitat
- Respectuós amb el medi ambient
- Et permet donar suport a petits productors locals i conèixer-los en persona
- i Fer barri!**

TAST I VENDA DE PRODUCTES, XERRADES I TALLERS
Vine a conèixer les cooperatives del barri i els seus productors!

CCC P9
Ciprésia, Colinda, Teo, Miquel, Maria, Tere, Miquel, Tere

Uniraid

Joves estudiants d'automoció participen en una acció solidària al Marroc

L'Ahmed Schazeb té 22 anys, treballa de mecànic i estudia primer del grau superior d'automoció a l'Escola Tècnica del Clot; al mateix curs hi ha en Jordi Muñoz de 19 anys. Tots dos són veïns del districte i ens volen exposar un projecte que els entusiasma. Aquest sorgeix de persones lligades al món del motor i dels viatges, però té com a objectiu un treball amb joves estudiants que comprèn una vessant formativa i una altra de solidària.

L'Ahmed i en Jordi ens expliquen el projecte

Ens l'han vingut a proposar a l'escola i es tracta de fer un itinerari pel Marroc cobrint unes etapes i portar 30 kg de material solidari que hem de distribuir durant el trajecte.

Això que proposeu no ajuda gaire a resoldre la contaminació atmosfèrica i em fa pensar en el París-Dakar, que perjudica més que beneficia els llocs per on passa. Què té de diferent el vostre projecte?

Jordi.- No és un projecte elitista, ens exigeix molt i ens obliga a ser autosuficients. Tot el que necessitem ho hem d'aconseguir buscant qui ens ho subvencioni i sense fer cap despesa econòmica.

Ahmed.- Hem de trobar un cotxe vell, de gasolina, que pugui circular

per pistes i alguna duna, que tingui poc cost, poques avaries i de fàcil reparació. L'hem de posar a punt i ser capaços de resoldre els inconvenients que puguin sortir durant la travessia.

Jordi.- No és un projecte només per a estudiants d'automoció, també n'hi participen d'infermeria, de periodisme..., les diferents professions es complementen. Si tenim una avaria ens hem d'ajudar entre nosaltres. Si un cotxe passa pel costat d'un que està avariament, s'ha d'aturar i no pot seguir endavant fins que no s'hagi resolt el problema.

Ahmed.- No és com al París-Dakar que tenen cotxes de suport molt ben equipats. Nosaltres hem de portar la nostra caixa d'eines i les peces de recanvi que considerem que podem necessitar; això no obstant, els controls de seguretat i el suport, si són necessaris, els garanteix l'organització.

Quan penseu marxar?

Jordi.- Nosaltres ens estem preparant per al 2019, el viatge durarà 10 dies i el pressupost aproximat és d'uns 3.500 €. Com que no el podem pagar nosaltres, durant aquest any estem buscant empreses que vulguin col·laborar i entitats que ens ajudin en la difusió.

Ahmed.- De moment hem aconseguit el suport del Grup Barnacip Automoció del Poblenou, que és l'empresa

on treballo. Ens ha facilitat el cotxe i en Jordi i jo, en hores lliures, el posarem a punt. També hem connectat amb TRAM, BTV, 8TV, però estem esperant resposta.

Què em podeu dir de la vessant solidària de l'expedició?

Ahmed.- Ha de ser quelcom que els sigui necessari i fàcilment utilitzable. Ho hem de portar preparat d'aquí perquè es pugui muntar en quatre hores. Nosaltres volem fer un molí de vent per produir electricitat i hem parlat amb el profe d'energies renovables de l'escola que s'ha ofert a ajudar-nos.

Jordi.- També portarem menjar i roba fins a completar els 30 kg i estem buscant informació del que els pot ser més útil.

Què trobeu més interessant d'aquest projecte?

Conèixer altres realitats que ens ajudin a valorar el que tenim. Veure si som capaços d'aconseguir tot el que ens proposem; tot és molt difícil: connectar amb les empreses i convèncer-les..., la mateixa travessia; tot és qüestió d'esforç, constància i superació. De fet, gairebé el menys costós és posar a punt el cotxe, ha! ha! ha!

Montse Milà

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar

Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona
L'aigua de la teva vida

Agbar
Fundació

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Joan Valls
Tot en Moda Home
C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

ARA, 1:30H DE PARKING GRATUÏT AMB LA QUOTA MENSUAL!

Promoció exclusiva per a abonats

COM FUNCIONA?

Demana el ticket del parking a recepció quan surtis del gimnàs

Av. Icària 167, 08005 Barcelona | Tel. 93 221 25 80 | recepcio@novaicaria.com
www.novaicaria.com

Ajuntament de
Barcelona

Enfortim l'Economia Social i Solidària!

20%
PROJECTE

80%
REALITAT

**DONEM SUPORT AL VOSTRE PROJECTE
AMB SUBVENCIONS DE FINS AL 80%**

**CONVOCATÒRIA DE SUBVENCIONS PER A LA PROMOCIÓ
I REFORÇ DE L'ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA 2018**

Presentació de sol·licituds fins al 9 de maig de 2018.

.....
barcelona.cat/subvencionsESS
[#subvencionsESS](https://twitter.com/subvencionsESS)
.....

Ajuntament de
Barcelona

